

พระเจ้าต้องการเพื่อน ไม่ใช่ทาสของพระองค์

นักบุญมาระโกให้ข้อสังเกตอันน่าสงสัยสองประการในการอ่านพระวรสารของวันนี้ ประการแรก นักบุญมาระโกอ้างถึง **“พี่น้อง”** ของพระเยซู พระองค์จะมีพี่น้องได้อย่างไร หากแม่พระยังคงเป็นพรหมจารีตลอดนิรันดร์? ปริศนานี้แก้ได้ง่าย ๆ ในประเพณีของชาวฮีบรูนี้เป็นการอ้างถึงญาติของพระเยซู เช่น ลูกพี่ลูกน้อง หลานชาย หลานสาว เป็นต้น

ปริศนาที่สอง คือ สิ่งนี้นักบุญมาระโกบอกเราว่า เมื่อพระเยซูทรงเทศนาสั่งสอนแก่ผู้คนในบ้านเกิดของพระองค์เป็นครั้งแรก พระองค์ **“ประหลาดใจกับความขาดศรัทธาของพวกเขา”** พวกเขาประทับใจในความสามารถในการพูดของพระองค์ แต่ก็ยังลังเลที่จะเชื่อและเชื่อฟัง พวกเขาเป็นเหมือนชนชาติอิสราเอลตามที่พรรณนาไว้ในบทอ่านที่หนึ่งของวันนี้ คือ เป็นคนกบฏ **“หน้าด้านและใจดี้อัน”**

ในทั้งสองกรณีผ่านทางประกาศในพันธสัญญาเดิมและพระเยซูในพันธสัญญาใหม่ พระเจ้าทรงตรัสกับผู้คนของพระองค์อย่างชัดเจน แต่พวกเขาปฏิเสธที่จะฟัง นั่นเป็นเรื่องที่น่าฉงน เพราะว่าท้ายที่สุดแล้ว พระเจ้าทรงมีอำนาจทุกประการ และเราถูกสร้างมาเพื่อมีชีวิตอยู่ในความสัมพันธ์อันดีกับพระองค์ ดังนั้น พี่น้อง...คิดว่าเราจะตอบสนองต่อพระวาจาของพระเยซูเจ้าและการปรากฏของพระองค์โดยอัตโนมัติเหมือนกับเหล็กที่ถูกดึงดูดเข้าหาแม่เหล็ก **แต่ทำไมไม่เกิดการดูดดึงดูดแบบเหล็กเข้าหาแม่เหล็กล่ะ?** ด้วยเหตุผลที่เรียบง่ายอย่างหนึ่งคือ **พระเยซูคริสต์ ไม่ทรงบังคับพระองค์เองต่อใคร**

พระเจ้าทรงจำกัดความสามารถของพระองค์ โดยเจตนา เพื่อเคารพต่อเสรีภาพของมนุษย์ พระองค์ให้สัญญาและข้อบ่งชี้มากมายที่แสดงให้เห็นว่า พระองค์ทรงนำเชื่อถือ พระองค์ทรงเป็นอย่างที่ทรงบอก แต่พระองค์ปฏิเสธที่จะให้หลักฐานใด ๆ ที่จะขจัดความจำเป็นในการไว้วางใจและศรัทธา **พระองค์เชิญชวนพวกเรามีได้บังคับ** พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ด้วยการดึงดูดใจด้วยการแสดงความรัก และด้วยการพูดความจริง แต่หากเราปฏิเสธ พระองค์ก็ปล่อยให้เราดำเนินตามทางของตัวเอง **พระองค์ต้องการผู้ติดตามที่เป็นเพื่อนไม่ใช่ทาส** – อาณาจักรแห่งอิสราเอลไม่ใช่การเป็นพันธนาการ

มีเรื่องราวในอดีตที่พระศาสนจักรเรียกคนให้กลับใจจุดดังทาส แต่วันเวลาผ่านไปกลับกลายเป็นคำขอโทษที่สำคัญ นี่เป็นสาเหตุที่ **พระศาสนจักรได้ทำการชดใช้ความผิดต่อสาธารณชนโดยทำการขอโทษอย่างเป็นทางการต่อสาธารณชนสำหรับบางครั้ง** ในอดีตที่ชาวคาทอลิกได้พยายามบังคับให้ผู้ที่ไม่ใช่นิกายคาทอลิกเปลี่ยนมานับถือศาสนา พิธีชดใช้ความผิดต่อสาธารณะครั้งนี้ดำเนินการโดยนักบุญสมเด็จพระสันตปาปาจอห์น ปอลที่ 2 ตัวแทนในนามของชาวคาทอลิกทุกคน เป็นส่วนหนึ่งของการเฉลิมฉลองปีติมหากากรรม ปี 2000

พิธีดังกล่าวจัดขึ้นเมื่อวันที่ 12 มีนาคม พ.ศ.2543 ที่จัตุรัสเซนตปีเตอร์ มีการจัดแสดงไม้กางเขนขนาดใหญ่และมีการจุดเทียนไว้ข้างใต้ ทุกครั้งที่พระสันตปาปาออกภัยบาปของพระศาสนจักรในอดีตจากพระเจ้า บาปบางประการเหล่านี้เกี่ยวข้องกับ การลืมไปว่าพระเจ้าเคารพเสรีภาพของทุกคน **พระองค์ไม่ต้องการผู้ติดตามที่เป็นทาสแต่พระองค์ต้องการผู้ติดตามที่เป็นเพื่อน** ไม่เคยมีนโยบายอย่างเป็นทางการของพระศาสนจักรที่จะบังคับให้คนเปลี่ยนมานับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก แต่ในช่วงเวลาต่าง ๆ ตลอดประวัติศาสตร์ของเรา มีชาวคาทอลิกบางคนและแม้กระทั่งพระสังฆราชและพระสงฆ์ ที่ดำเนินนโยบายนั้น ศาสนาของสเปนและยุคกลาง บางครั้งก็ถูกละเมิดด้วยวิธีนี้ สมาชิกบางคนของอัครวิททอนิกซึ่งเป็นกลุ่มทหารพระศาสนจักรที่รุ่งเรืองในช่วงปลายยุคกลางก็กระทำความอยุติธรรมนี้เช่นกัน

เมื่อพระสันตปาปาทรงทำการชดใช้ความผิดบาปเหล่านี้ พระองค์ไม่ได้ทรงระบุความผิดทั้งหมดทีละอย่าง ๆ ในทางกลับกัน หลังจากที่พระคาร์ดินัลร็ดซิงเกอร์เชิญชวนทุกคนที่เข้าร่วมประชุมให้กลับใจ พระสันตปาปาก็ทรงเข้าสู่ประเด็นสำคัญโดยตรง **ขอให้เราภาวนาเพื่อว่าเราทุกคนซึ่งมองไปที่พระเจ้า เยชูด้วยใจอ่อนโยนและถ่อมตน** จะตระหนักว่าแม้แต่คนในพระศาสนจักร ก็เคยใช้วิธีการที่ไม่สอดคล้องกับพระวรสาร

ข้าแต่พระบิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์: พระเจ้าของชายและหญิงทุกคน ในบางช่วงของประวัติศาสตร์คริสตชนมักจะยอมจำนนต่อความไม่ยอมรับผู้อื่น และไม่ซื่อสัตย์ต่อพระบัญญัติอันยิ่งใหญ่ของความรักทำให้ใบหน้าของพระศาสนจักรซึ่งเป็นคู่อริของพระองค์แปดเปื้อน ด้วยวิธีนี้ โปรมเมตตาลูก ๆ ที่ทำบาปต่อพระองค์และยอมรับความตั้งใจของเรา ที่จะแสวงหาและส่งเสริมความจริงด้วยความอ่อนโยนของความรักโดยรู้แน่ชัดว่า **ความจริงจะชนะได้ก็ต่อเมื่อความจริงนั่นเอง** เราขอสิ่งนี้ผ่านทางพระคริสตพระเจ้าของเรา อาแมน

ท้ายสุดนี้เราควรถามตัวเองว่าพระเจ้าทรงบอกอะไรเรา และเราตอบสนองอย่างไร? ให้เราเลิกนิสัยบาปและเห็นแก่ตัวบางอย่าง และยอมรับการให้อภัยของพระองค์ในศีลแห่งการคืนดี เพื่อเชิญชวนเราให้ติดตามพระองค์อย่างใกล้ชิดมากขึ้น ผ่านการเรียกสู่ฐานะสงฆ์หรือชีวิตที่อุทิศถวายตนตามบทบาทในชีวิตประจำวันของเรา เพื่อผลักดันให้เราทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อพระศาสนจักรหรือเพื่อเพื่อนบ้านของเรา สืบไป...

คุณพ่อวิทวัณห์ แก้วหวาน